

ΡΟΜΙΚ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστών και πρώτων ἀειθρομυθίας χρόνον
τήν κλεινὴν οὐκωμένην γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κα' ἐτησιασῶ κα' ἕτη
κα' ἕλα χάρις Μπαρμπαλέτη.

Γῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.

Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κτὸ φράγκα εἰναί μ' ὄνο.

Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—ὁ ἕκα φράγκα καί' ἴσ' τὸ χέρι.

Ἐνδεκα τοῦ Μάρτη
τοῦ καιουλογράφου.

Τριανταδύο σὺν ἐτησιασῶ,
μυθεῖα' σ' αὐτὸς τοῖχος κολοῦνε τόσα.

Ἄγῶν ἐκλογικὸς
κλαῦν ἐμαυτικὸς.

Πάλι, φίλε Περικίτε,
ἐκλογαίς, διαδηλώσεις,
τῆς ἐμάρας τοιαυτῆς,
νέος χειμαρρὸς τῆς γλώσσης.

Σὲ πλαταίαις καὶ αἰ δρόμοις
ἐποητικῶν γυρίζουν,
καὶ χωρὶς νὰ μᾶς γνωρίζουν
μᾶς χαϊδεύουν εἰς τοὺς ὄμους.

Ἐποητικῶν κελαιδῶν,
καὶ σημερινῶν τὰ πλήθη
γιὰ ν' ἀκούσουν καὶ νὰ δοῦν
τὰ συνήθεια συνήθη.

Μέρος, τὸ βῆμα σας ταχῶ...
ὁ Κορδόνταρος ἔχει...
μάρς, ἐμπρός μὲ τὰ βλοῦδα,
τραγουδοῦτε τὴν Ἐλῆν.

Τὶ κινῶμαι νὰ κινῶμαι ;
ποιαίς ἑλῆται νὰ τραγουδοῦμαι ;
τὶ κορδόντα νὰ φωνάζω ;
τὶ σαυτὸς νὰ συνάξω ;
τὶ ρουκεῖται νὰ τινάξω ;

Ἄλλοι μοῦ φωνάζουν τώρα :
Φασουλῆ, μὴν πάρετε φάρα,
μ' ὄσα λὲς καὶ μ' ὄσα κἀνεὶς
κόπως μοναχὰ τοῦ χάνει.

Κα' ἂν φωνάζῃς τὰ κορδόντα,
κα' ἂν φωνάζῃς τῆς ἑλῆται,
δὲν θά' ὄῃς σ' αὐτὰ τὰ χροῖμα
τῆς ἀντάρας τῆς παλῆται.

Τώρα σὲ μολοῦν κἀνεὶς, Περικίτε μου, δὲν ἔχ...
δοῖς τίβαναν τὰ πῆσαν εἰς τοὺς τάφους τῶν μαζι.

Κα' ἂν φωνάζῃς ὀλοῖνα
τὸ Κορδόντα, τὴν Ἐλῆν,
μὲλις φθάνουν βραχισμαῖνα
μπερὸς τοῦ ὄροντος τὰ σκαλιὰ.

Πῶς μᾶς ἔβαναν νὰ χροῖμα
τῆς ἑλῆται καὶ τὰ κορδόντα.
Νέα πάλιν λαχῆ,
ὁ Κορδόνταρος ἔχει,
τὴν Ἐλῆν φωνάζουν ἄλλοι,
πρίνοι, Κόντε, πρίνοι, Ράλλη.

Πράγματα συνειδησιμῆτα
σύμβολα ἐθνομαρμῆνα
καὶ φαγιὰ ἐναβρασμαῖνα.

Ἄν' μπορῶ νὰ καταλάβω
πῶς καὶ τώρα δὲν ἐβῆσαι
μὲ ρουκεῖται σὺν καὶ πρῶτα,
μὲ βεγγαλικὰ καὶ φάτα.

Πῶς τὰ μάρς, τὰ κερὰ ;
πῶς κα' ὁ γέρος τοῦ Μωρηῶ
πῶνα, Περικίτε, πῶς
τὸ κορδόντα τοῦ παπποῦ ;

Πῶς κα' ἐνδοκασμοί,
πῶς καὶ φανατισμοί.

Σύμβολα δὲν εἶναι πιά,
κ' ἂν χρημῆξες σὲ γλαυιά,
κ' ἂν ἰδῆς ψηλά καθρόνια,
μὰ κ' αὐτὸ δὲν θύξῃ χάρι...
ἔβαρσε και τὸ κορόδι
μὲ τὸν Κωσταγαρκῆρη.

Π.—Τὴν τωρινὴ τὴν ἐκλογὴ κῦττα ἢ χάλι προχθεῖ !...
ποῦ και τοῦ Τβαλεπίτσαρη τὸ τρούπι το τσαροῦχι ;
Κλάψε τὰργαία σύμβολα, κλάψε και τὰ καθρόνια,
κ' ἀπὸ τὰ τότε χρόνια
τίποτα δὲν ἀπέμεινε' στοὺς χρόνους τοὺς προσφάτους
παρὰ μονάχα ρήτορες γιὰ τοὺς θεομοῦς τοῦ κράτους.

Πρὸς νέας ἐκλογὰς κεντῶ
πολίτας ἀγαστοῦς,
κ' ἔποψηρίους ἀπαντῶ
ἀγνωστοὺς και γνωστοῦς.

Μοῦ λένε τόσα πράγματα,
μὲ πέρνον' στὰ γραφεῖα των,
μοῦ δίνουν και προγράμματα
και τὴν φωτογραφία των.

'Αἰτὸς ψηλά καθότανε σ' ἀπάντητα κοιρόνια,
βαστοῦδ' εἰραῖς στὰ νύχια του, βαστοῦσε και κορόδνια,
και τραγουδεῖ και λέει
τῶν ἐκλογῶν τὰ κλέη.

'Ἢ κἀλλη δὲν μὲ συγκνεῖ,
κ' ἂν τῆς πατρίδος ἢ φωνῆ
μοῦ λέη σὸν φιλόπατρις νὰ πάω νὸ ψηφίσω
και τὴν ἀπογοητεῖναι παρὰμερα ν' ἀφήσω.

Μὰ σήμερα σιχαινομαι νὰ γίωα ψηφοθήρας
κ' ἔδω κ' ἐκεῖ νὰ ψηφιάω,
και θέλω μόνο νὰ μιλω
περὶ τῆς' Ἀλγεθόρας.

Μ' ἐποψηρίους γέρασα
κ' εἶχα μ' αὐτοὺς ἑλλίδα,
μ' ἐκέρασαν, τοὺς κέρασα,
μὰ προκοπῆ δὲν εἶδα.

'Εγέρασα' στῆς ἐκλογαῖς
πολλῆς παραφροσύνης,
κ' ἐλλύχους εἶδα και φουγαῖς
τῆς νέας Ρωμησοῦνης.

'Εγέρασα' στῆς ἐκλογαῖς, και τὸρ' ἀποσταμένους
δὲν θέλω δρόλου νὰ μιλω γιὰ τὸν Ρωμηῶν τὸ γένος.

Καμμία δὲν μὲ πυρπολεῖ
σὸν κ' ἄλλοτε ρουκέτα,
μήτε κ' ἄμνας, Φασουλῆ,
μ' ἄρξουν ταγαρέτα.

Μὲ κἀλλιας πορογέρασα
και μὲ χειμάρρους γλώσσης,
και τὴν ζωὴ μου πέρασα
μὲ τὰς διαδηλώσεις.

Εἶδα κοπάδια βουλευτῶν
κ' ἀεροβάτας ῥήτορας,
κ' ἐπεκαλοῦσθην μετ' αὐτῶν
προπάππους και προμήτορας.

Και μὲ' ἀπὸ τῆς μάνγας μου τὴν δόλια τὴν κοιλιά
φάναξα τὸν Κορόδοραο, φάναξα τὴν' Εἰληά,
κ' ἀπὸ τῆς κἀλλιας ἤλιξα πολλῆς γλωσσοφαγούρας
πῶς ἀεροπροδῶσωπο θὰ βῆγῃ τὸ κράτος τῆς μουνησοῦρας.

Και τὼρα' στὰ γεράματα
τῆς ἐξυλῆς μου κρῶσεως
κοιμοῦμαι σὲ προγράμματα
μουνησοῦρωμένης δράσεως.

Φ.—Μὴ τόσοσ θλίβεσαι και σὸ μ' αὐτὴν τὴν Ρωμησοῦνην,
τὸ γὰρ πολὺ τῆς θλίψεως γενεῖ παραφροσύνην.
Τῆς ἀπογοητεύσεως τὸ ἐξάλλωμα παρὰτα,
σῆκω νὰ ξαναρῖξωμαι κ' ἐμεῖς καμμιὰ ρουκέτα,
κανένα παλημοῦκουλου, κανένα βαρεῖλοτο,
'στὸ πόδι νὰ σηκώσωμαι τῆς γειτονιάς μὲ κρότο.

Φάναξε τὸν Κορόδοραο, φάναξε τὴν' Εἰληά,
μὲ τὴν ἀπογοητεῖναι δὲν γίνεται δουλειά.
Φαντάσου, βρε, ν' ἀπελπισθοῦν οἱ σύχρονος σωτήρες,
ὁ Κόντες μας, ὁ Ράλλης μας, κ' οἱ μετ' αὐτοὺς φωστήρες,
καὶ μὴ θέλη πῶά ναεῖς Κουβέρο γ' ἀναλῖβη,
τί θὰ γενοῦν κ' ἑλεύθερο, τί θὰ γενοῦν και σκλάβοι ;

Τὸν νοῦ σου μὲ τῶν ἐκλογῶν τοὺς οἰλοὺς ἀπασχόλει...
μὲ τὴν ἀπογοητεῖναι δὲν πέρνομα τὴν Πόλι.
Κ' ἂν τὼρα κατηφῆς σιγῆς
και μὲ τὰς νέας ἐκλογὰς
ποσοῦς δὲν συγκνεῖσαι,
φιλόπατρις δὲν εἶσαι.

Δὲν πρέπει σὸν μικρόψυχος τὸ θάρρος σου νὰ χάηης,
κ' ἂν μίαν διαδήλωσιν τοδιόλοστον δὲν κάηης,
θὰ μείνης ἀρηνητοῦτεις καθ' ἀπαντα τὸν χρόνον,
μήτε σὲ τάφους θὰ μ' μορξῆς νὰ κἀθεσαι προγόνων.

Κορόδι φάναξε κ' Εἰληά,
σῆκανε και καθρόνια,
νὰ μὴν ἐσχροῦμα τὰ παληά,
τὰ δοξασμένα χρόνια.

Κ' ἐγὼ μετέχω δι' φθῶν
ἀγῶνος σωτηρίου,
κ' ἔς πᾶμα μόνοι' στῆν ὁδὸν
τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου,
κ' ἴσως ἔμπρός μας ἢ σιὰ τοῦ γένου νὰ προβῆλῃ
μὲ ἐξοκετο κεφάλι.

'Ἐλιξε, Περικίετο μου, και πίστευς και πῆδα,
κανένα κράτος κ' ἄνθρωπος δὲν εἶ χωρὶς ἑλλίδα.
Πιστὸς σ' οὐδὲν κράτους τοὺς θεομοῦς
Εἶα, βρε κουτοσοδόντη,
νὰ ψάλωμα χαιρετισμοῦς
τοῦ Μήτσου και τοῦ Κόντη.

**Χαιρετισμοί μεγάλοι
τοῦ Κόντε καὶ τοῦ Βάλλη.**

—Χαίρε, Κόντε, ποῦ σοὺ πρέπει νὰ κορδώνεσαι ψηλά,
ποῦσαι κ' ἄνθρωπος ποῖς,
κ' ἔχεις τὸν Ζυγομαλά,
τὸν Δεβίδη, τὸν Σκουϊδῆ.

Χαίρε, ποῦ σ' αὐτὰ τὰ χρόνια
δὲν φωνάζουν γιὰ κορδόνια,
μὰ βαστοῦν λιγαῖς, Κορριάτη,
τόσοι ποθοῦ Κορδονάτοι.

Χαίρε, ποῦ δ' ἴδιό σου κόμμα
βλέπεις Κορδονάτους πρώτους,
χαίρε, λιγερό μου σάμα,
ποῦ δὲν σηάζεσαι μὲ κρότους.

—Χαίρε, ποῦ μὲ σακαράνα τὴν κομψή σου ζώνεις μέση,
χαίρε, ποῦ κενάεις θυμὸς καὶ γιὰ σένα δὲν ὄραμνη.

—Χαίρε, Βουλῆς δοφράδιον, πηγή τῆς εὐφραδείας,
χαίρε, ποῦ νύον Δανάη καθέναις σὲ κηρύττει,
ποῦ κ' ὁ Στεφανόπουλος, ὁ στίλος τῆς Παιδείας,
βαλε μὲ τὴν Σύνοδο καὶ τὸν Μητροπολίτη.

—Χαίρε, ποῦ σοὺ ρεχτήνατε μεγάλα φαρδομάνια
καὶ μετρούσεαι ἀπαθὲς τὰς τὰ καραμάνια,
χαίρε, ποῦ σὸ δὲν εἰςλευρεὶ τὸ κλέο πῶς συνέθη,
χαίρε, ποῦ σὸσπαν πῶς μ' αὐτὰ τὸ κόμμα κινδυνεύει.

Χαίρε, Κορριάτη, ποῦ κρατεῖς
τὸν Πάπ' ἀπὸ τὰ γένηα,
καὶ μὲ παπιάδες σοῦ ηγεῖς,
κ' ἔχεις γιὰ τοῖτους ἔγνοια.

Χαίρε, ποῦ καὶ σ' ἰδιό σου μαζί των συνωμιλήσεαι
καὶ σὰν Κορριάτης εδλαβῆς τὸ χέρι των ἐφιλήσεαι,
καὶ τοῦ Στεφάνοπουλου σου δὲν ἔξρω πῶς τοῦ φάνη
καὶ σὲ μυελίδες σ' ἔβαλε μ' αὐτὸν τὸν Μητροπολίτη.

Χαίρε, καὶ πάλι, ποῦ γι' αὐτὸ
ἔξωσ' ἢ φέσις πάσα,
χαίρε, ποῦ σούτανε γραφτὸ
νὰ μυελέτης μὲ τὰ ράσσα.

Χαίρε, ποῦ τὸν φιλεύειται σου τὰς ἀμαρτίας ἀδελφίς,
χαίρε, ποῦ φάλλουν τὴν ἑλπὴ καὶ νόοι καὶ νεύειδες,
καὶ σκέπτεσαι σ' ἑξ' εὐλογαῖς πῶς νὰ τὰ καταφέρῃς
μὲ τοὺς Μητροπολίτης καὶ μὲ τοὺς Μητροπολίτης.

Χαίρε ποῦ τώρα φοριεῖς
νὰ βλέπεις μαῦρο χροῖμα,
κ' ἔμπροσ' σ' ἰδιό σου μαύρας τὰς οὐκ
τῶμα τὸ κάθε κόμμα.

Τρεῖς χαίρε, ποῦ σ' ἐκδύσανε ἱερατικὸν γνώσει,
ποῦ μ' ἐκμιλήσεις δίκαια κινεῖσαι νὰ οἰσίσῃς,
καὶ θέλει καὶ τὴν Σύνοδο νὰ τὴν διοχεύωσῃς,
μὰ καὶ τὸν πρὶν Ἡγούμενο νὰ τὸν εὐχαριστήσῃς.

Χαίρε, ποῦ σ' ἐξάλισαι μὲ τοῦτα καὶ μ' αὐτὰ,
χαίρε, ποῦ τὰ κατάστρες κ' ἐσφάλισαν τὰ χεῖλη των,
κ' ἐσκάρωσαι συνδιασμὸ μὲγάλο σ' τὴν Ἀθήνα

κι' ὡς ὄδοσον παρέλαβες Δούμαν τὸν πολυφίλητον,
δοτικὸς τὰ μάλα πρόθυμος τοὺς ψηφοφόρους δέχεται
'στῶν Φιλελλήνων τὴν ὁδὸν, κι' εἰλοὶ σ' ἐκείνον τρέχειτε.

Χαίρε, ποῦ μὲ προγράμματα γυρίζουσι πλατεῖα
εἰ φίλοι τοῦ συνδυασμοῦ καὶ κἀνὼν ὀμιλίας,
χαίρε, ποῦ πᾶν' στὸ Λιόπεσι κι' ἐκεῖ στὴν Κερατῆ
τοὺς γ' ἄνωσαν τὸ κέρατο μὲ τὰς ἐπαγγελίας.

Χαίρε, ποῦ πῆγαν ἔπειτα στᾶνω καὶ κάτω Λιόσα
κι' ἐκεῖ τοὺς εἴπω τὸσα.

Χαίρε, ποῦ οὐ δὲν ἔρχεσαι εὐ τέτοια πανηγύρια,
μήτε σ' ἐξώστας ὀμιλεῖς, μήτε σὲ παραθύρια,
καὶ τοὺς ἀφίενε μοναχοὺς σὺν σὸν γυμνάτιο
τὰ τρέχον ἄνω κατω.

Χαίρε, ποῦ τὸ ποδάρι σου κουνῶντας το, Κορφατῆ,
θέλεις θριάμβους ἐκλογῶν, ἀλλὰ μὲ τὸ ραχάτι.

Τρεῖς χαίρε, ποῦ τωσικώματα
παρὰ τοῖς μᾶς κόνειε,
χαίρε, ποῦ χαιρείωματα
στέλλει κι' ὁ Μητροφάνης.

Χαίρε, διάδοχε κλεινὴ συμβόλιον δοξαζόμενον,
χαίρε, ποῦ νᾶχης τὴν εὐχὴ τοῦ παρῆν' Ἠγουμεῖνον.
Χαίρε, ποῦ πάλι κόνειτε νὰ γίνῃ παταράνα,
χαίρε τῆς φρονιμώστερας νυμφῆς Σαλαράνα.

Π. — Χαίρε καὶ σὺ, τοῦ Κορδοσοῦ μεγάλε κληρονόμη,
νομιμάρε λαοφίλητε καὶ τῶν Ρωμιῶν ἄνθρωπε.
Χαίρε, παιδί τῆς κινάτουκας, ποῦ ἔξερει κι' ἀπὸ σκάνι,
χαίρε, ποῦ θέλεις νὰ φορῆς λιβρία καὶ σακάνι.

Χαίρε, ποῦ τρέχεις καὶ μιλεῖς
ἐδῶ κι' ἐκεῖ μὲ πνεῦμα,
καὶ μὲ τοὺς φίλους πηλαλεῖς
νὰ σχηματίζης ρεῦμα.

Χαίρε, ποῦ σὺν τὸν Σακρινὰ δὲν εἰς κουργεῖ κόνειε
καὶ μὲ τοὺς φίλους' στὰ χωριὰ μιλεῖς ἀποπροσώπων.
Χαίρε, ποῦ καταδέχεται μονάχος νὰ γυρίζῃ
καὶ μὲ τοὺς νοτιοβράκηνδες ποτῆρα νὰ τζουγκλῆς.

Χαίρε, Πάλλη, ποῦ στεγγόνει μὲ τὸν λόγους ὁ λαίμορος σου,
χαίρε, ποῦ κι' ὁ Πεσμαζόγλου εἶναι στὸν συνδυασμὸ σου,
χαίρε, ποῦ σὺ τοὺς πρώτους ἄββη, καθὼς τὰρα λέγ' ἡ φήμη,
χαίρε, Μήτσο, ποῦ κτυπάζεις ἄσπρο καὶ τὸν Ἰμβραήμη.

Χαίρε, ποῦ σὺν κ' μᾶς κόνειε τὸν Ὀρλάνδο τὸν φουρτζό,
ποῦ σὲ λέν καὶ σένα Δία,
καὶ θὰ πᾶς περὶ σὲ
γὰ νὰ πῆς τὸ πρόγραμμα σου, ποῦναι πρᾶγμα γυρατιδῶ.

Χαίρε, Μήτσο παλληναίκε
κι' ἀρχηγὲ τοῦ Κορδοῖνου,
'πῆς τους γὰ τὸν Λαχοβάρη,
'πῆς τους γὰ τὸν Ποπυῖνου.

Χαίρε, ποῦ τὴν Θεσσαλία
μὲ τὸν Γάρο θ' ἀφουκίσης,
χαίρε, ποῦ καὶ τὴν Ἡελα
μὲ Βουλκὰν θὰ ἀγκυρῆς.

Χαίρε, ποῦ στὸν γυρισμὸ σου
νικῆς μέλος θ' ἀντιχθῆ,
κι' ἀπὸ τὸν συνδυασμὸ σου
θὰ σοῦ γίν' ἐποδοχῆ.

Χαίρε, ποῦ γινεαι φοβῆρα καὶ τοῦ νόμιματος τῆς μογγας
καὶ θρηνοῦ τὰ νύχτων,
χαίρε, ποῦ γινεαι τοσπάνης κι' ἔτοιμης εβρῆνης στρουγγας
κράτος ἀπροσμάχητον.

Φ. — Λοιπὸν κι' οἱ δύο χαίρετε, φαστήρες τηλαυγεῖς,
δι' ὁμοφώνου σήμερα κραιγάζομεν κραιγῆς.
Κυρία φρονιμώστερα, καὶ σὺ μὲ τούτους χαίρε,
πρὸς χάριν σου καὶ τῶν ἄγων
καὶ σωτηρίων ἐκλογῶν
πολυπαθεῖς ἡμέρα.

Χαίρε, ποῦ μόρτηδες ἀργοὶ
πρὸς δεξιὸν προχωροῦν,
χαίρε, ποῦ φεύγουσι Ἰπυουργοὶ
γὰ τὰ ψηφοθηροῦν.

Χαίρε, ποῦ ψάλλον ἐκλογεῖς
μεγάλα νικητήρια
πῶς ἐπερμάχοις στρατηγῶν
εἶδος εὐχαριστήρια.

Π. — Χαίρ' ἐκλογῶν Βασιλείων καὶ θέματα τῆς Χιμαίρας,
ποῦ σὲ παθῶν ἡμέρας
τελεῖς Κροτικὸν ἑορτίς,
σὲ κίλπαις ἐσπαντόνεις,
καὶ μὲ τὰ σὺμβολα σκιερῆς
ἐκείνων ποῦ σκουτίνεις.

Χαίρε, ποῦ τρέχει μὲ κερὶ νὰ βροῦ κανένα τάλλαρο
καὶ γὰ τὸν Θεοτόκαρο γκαρίζω καὶ τὸν Πάλλαρο.
Χαίρε, ποῦ σήμερα κι' ἐγὼ δοξάζω τὸ Κουβέρο,
καὶ εἰρηνομαίον τὸν Φασουλί κι' ἀλύτητα τὸν δέγρω.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Λοιπὸν ὁ Μπάμπης Ἄντινος θὰ κἀμῃ τὴν Δευτέραν
διὰ λέξιν' στὸν Παρνασσὸν παρὸν ὤρωσιτίαν.
'Ὁ μακαρίτης Σέλλιος ὁ τὸν Εἰσαγγελεῖον
ἀποτελεῖ τὸ θέμα του, καὶ φαντασθεῖτε πλέον
πόσα τὸ χροῖμαρ τὸ γυριστὸν θὰ εἶς εἰπῆ τοῦ Μπάμπη,
ποῦ πάντοτε τὸ πνεῦμα του χαριτωμένον λάμπει.

Ἔγιναν στὴν Πόλ' οἱ γάμοι Κορνηλίας Πρεβεζιώτου
καὶ Μανόλης Ταβασιῶτου,
κι' ὁ Ρωμηὸς τοὺς ἐπενεχθῆ νᾶνοι στὴν Ἰωη των βλα
ρόδινα καὶ μυροβόλα.

Τὸν φίλον μας τὸν ἄγνωστον εὐχαριστοῦμεν πάλιν
δι' ὄσον τρέφει πρὸς ἡμᾶς ἐκτίμησιν μεγάλην.